

— Заповѣдай, приятелю, седни. Каквото имаме, съ такова ще те почерпимъ, казаха Гиро и Павелъ.

11-тѣ млинчета бидоха раздѣлени на тримата по равно. Слѣдъ закуската, ловецътъ бръкна въ джобовѣтъ си, намѣри 11 стотинки и ги прѣдаде на селянитѣ.

— Не ме осжждайте, братя, нѣмамъ повече съ себе си! Раздѣлете си ги, както знаете.

Ловецътъ си отиде, а селянитѣ се запрѣпираха. Гиро казваше:

— Споредъ мене, паритѣ трѣбва да си раздѣлимъ по равно! . . .

А Павелъ прѣсмѣташе:

— 11 млинчета, — 11 стотинки. Едно млинче, — една стотинка. Ти имаше 4 млинчета, падатъ ти се 4 стотинки; азъ имахъ 7 млинчета, падатъ ми се 7 стотинки! . . .

Кой отъ тѣхъ е направилъ вѣрно смѣтката?

Б. Ст.

Шаради.

I. Първиятъ ми слогъ е нота, а вториятъ — прѣдлогъ. Изцѣло съмъ име на една вѣщъ.

II. Азъ съмъ бичъ божий, надъ нищо нѣмамъ милость: Разтения, животни и всичко унищожавамъ, и — като каленитѣ разбойници — и стѣнитѣ разрушавамъ. Първиятъ ми слогъ ще намѣрите въ името на една рѣка въ Италия, а вториятъ — въ печката, слѣдъ изгарянето на дървата.

 Който отъ редовнитѣ ни абонати прѣвъ разрѣши правилно както задачитѣ, така и шарадитѣ, ще получи едно годишно течение отъ „Майска Китка“ даромъ.